

Полинтѣж м. св. Полинтѣвамъ м. дм. зачахну, чахну; поху-
дѣю, худѣю; поблѣднѣю, блѣднѣю; поблекну, блекну: Коремътъ на дѣ-
цата отъ глѣстѣето ся издува, боли ги дрицать водно сополи и воящо,
чисто изеднажъ полинтѣвать. Л. Д. 1871 г. 131. По блатища и трѣсища
ся намира една черна прѣстъ, която защото отъ многото влагъ набра-
ла у себе много киселина, та растеніята, ако бы да смучать отъ нея,
полинтѣвать. *ib.* 72 г. 238. *Переносно:* Начатци отъ книжнина полинтѣ-
хъ и загнихъ у неспрѣстайныты крѣвавы борбы. *ib.* г. 238.

Полица *с. ж.* Поличка *ум.* полка, полочка: Ние пладнахме и за тебъ има Добаръ дѣлъ гозба отъ мори риба,—въ сребаренъ сѣханъ На пулицата пудъ паницата. *З. 255.* Баба ми напреда две вретена, си' и клала на полица. *М. 661.* Азъ го (педа човѣкъ) турнахъ на полица, Захлунихъ го подъ паница. *ib. 280.* Тамъ на полицитѣ бѣха наредены книги. *Р. 80.* По отдолу шимета има поличка въ видъ на маса, по нея сѣ наредени панички. *Зк. 80.*

РД. 372. **По́лиця** с. энс. всесдъ: Днесъ тръговищи отгдѣто трѣгати за-
познавати ся съ нѣкой честенъ тръговецъ, комуто прѣдавати иманіето
си и земжѣ отъ него полиця (мѣнителница), съ кожто си приѣмать на-
рѣты на мѣсто гдѣ щѣтъ да идѣтъ. *Л. Д. 1869 г. 175.*

Поли́чба с. *ж.* 1) знаменіе: Като не знають одѣ иде и каѣѣ
отива (тая звѣзда) мыслять си, че Господь ще да же пратиць за по-
личба бѣда, като гладъ, моръ, потоць и пр. та да свѣсти хората. *Л. Д. 1872 р. 107.* 2) необьяснимое явленіе: Человѣческия умъ же пре-
ставаль да прави различни опити върху тия непознати за него полич-
би (притеглюваніе и отгласкуваніе на кехлибара). *Л. Д. 1876 р. 76.*

Поличка и. св. стану замѣтнымъ, обозначусь; обнаружусь: Кога поличка рѣшнѣ на образѣтъ, Райна безъ да ще зазрѣ ся на него-вѣтъ работѣ. *Р. 122.* А това, надѣяме са, че ще поличи и на самото дѣло. *Л. Д. 1875 предисл.* Колко съ прпсърдце ся завзехмы отвѣнъ за него, толкоєъ му и полича работата (*настолько это видно по его ра-ботѣ*). *ib. 1872 p. 263.*

Полишѣ са *м. св.* Полишавамъ са *м. да.* раскуражусѣ
куражусѣ (*о ребенкѣ*): Горкыты дѣца ся полишявать и пищать отъ бол-
кы. *Л. Д. 1871 г. 124.* Детето ся полишява и поболѣва, особено кога му
пзлизать заби. *ib. 1874 г. 87.* Дѣтето ся поболѣ като отъ сипанищѣ,
полиши ся, земе да гори. *ib. 86.*

Полмѣсчиче с. с. у Рак. полмѣсчичъ: Грѣше турское полмѣсчиче! Гл. 77.

но́чь, **Полно́чь** *с. ж.* 1) *п*о́лночь: Духо́ви шетаєть особено на *п*о́лно́къ, ко́га лю́дсто сѣ вара́дять да *и*злеза́ть (особено на *п*о́лно́ще) о́тъ